Лазар Пецирепа

Exported from Wikisource on 20. јун 2021.

Лазар Пецирен

0001 Вино пију млади Црногорци
0002 Насред Чева на зборну главицу,
0003 Међу њима сердарина Марко,
0004 Око Марка млади Црногорци.
0005 Свијех ћу их по имену казат’:
0006 Двије Цуце и двије Бајице,
0007 Два Његуша и двије Бјелице,
0008 Још два брата два Ђурашковића,
0009 Још до Марка Дамљановић Живко,
0010 А до Живка Радуловић Симо.
0011 А до Сима Пецирен Лазаре.
0012 Када су се напојили вина,
0013 А од вина ћеиф задобили,
0014 Ја што рече сердарина Марко:
0015 „Вала богу, браћо Црногорци!
0016 „Ја како се, браћо, изродисмо!
0017 „Те нестаде међ нама јунака,
0018 „Као, браћо, што је у Турака:
0019 „А какви су од Никшића Турци!
0020 „А какав је Амза капетане,
0021 „Кака ли су два Амзина сина!
0022 „Какав ли је Бабићу Јашаре!
0023 „Какав ли је Цидићу Агане!
0024 „Какав ли је Париповић Ибро!
0025 „Какав ли је Беђа Пелевићу!
0026 „Још каква су два сина Беђина!
0027 „Још каква су два Веризовића!
0028 „Какав ли је Јуса и Авдија!”
0029 Јоште нешто говорити ћаше,
0030 Јера муче редом Црногорци,
0031 Да не мучи Пецирен-Лазаре,
0032 Већ се јунак пропе на кољена,

0033 Па овако Марку бесјеђаше:
0034 „Црн ти образ, сердарина Марко!
0035 „Што ти хабаш младе Црногорце,
0036 „А фалиш ми од Никшића Турке,
0037 „Који Турци леже на узуру:
0038 „А ради им сиротиња раја,
0039 „Њима јесте ласно бјесовати.
0040 „Кад ја бијах под моју Голију
0041 „На широку долу Реповића
0042 „И б’јеше ми под Голију кула.
0043 „А ја имах хиљаду оваца,
0044 „Три стотине коња и говеда,
0045 „И сто суда чела пријесједа.
0046 „Бијаше ми добро под Голијом;
0047 „Још ја имах два брата од мајке,
0048 „Тимотија и брата Матија:
0049 „Враг нанесе и несрећа црна
0050 „Ево ли ти Амзе капетана
0051 „И са њиме четрдест грађана;
0052 „Силни Турци на конак пануше,
0053 „И могах их дочекати дивно:
0054 „Доста пива и доста јестива
0055 „И дебела од овнова меса,
0056 „Ал’ не шћеше од града грађани,
0057 „До ми тежак зулум учињеше:
0058 „Уљегоше у хиљаду брава,
0059 „Заклаше ми четр’ест јагњади,
0060 „Припекоше за вечеру Турци;
0061 „Ја кад пустих у овце јагањце,
0062 „Заблејаше овце подојнице,
0063 „Овце блеје, погледују на ме,
0064 „Кад ћу њима јагњад испуштити,
0065 „А у мене срце испуцало;
0066 „Наљутих се, Марко побратиме!
0067 „Тад уљегох у бијелу кулу,
0068 „Али Турци припекли јагањце
0069 „Сваки своје а уз ватру живу;
0070 „Ја ишћерах са конака Турке,
0071 „И отех им четр’ест јагњади,
0072 „Све печака на дрвену ражњу,

0073 „Кад отискох Амзу капетана,
0074 „И са њиме четр’ест грађана,
0075 „Бусну ми се Амза капетане:
0076 „ „Ала мене не родила мајка,
0077 „ „До кобила, која ђога мога,
0078 „ „Кад ја дођем ка Никшићу граду,
0079 „ „Ако не ћу покупити војску,
0080 „ „И не дођем под Голију на те!” ”
0081 „Што се Турчин пијан завалио,
0082 „Тријезан је војску покупио;
0083 „На ме скупи седам стотин’ друга,
0084 „И ево га под Голију дође,
0085 „Ја утекох у гору зелену,
0086 „Сердар Марко, су два брата своја;
0087 „Турци моје плијенише овце,
0088 „Плијенише хиљаду оваца,
0089 „Три стотине коња и говеда,
0090 „И стотину чела пријесједа;
0091 „Још ми већи зулум учинише:
0092 „Бијелу ми кулу похараше,
0093 „Похараше па је запалише,
0094 „А стару ми мајку пођушнуше.
0095 „Оста мајка стара на буњаку,
0096 „Моја мајка оста кукајући,
0097 „А одоше Турци пјевајући,
0098 „И бијеле појавише овце
0099 „Уз Голију високу планину;
0100 „Турци јаве, а ја погледујем;
0101 „Па подвикнух два брата од мајке:
0102 „ „Видите ли, моја браћо драга!
0103 „ „Дајте, браћо, да се подигнемо,
0104 „ „Да ми наше испратимо овце.” ”
0105 „Дигосмо се у Гол’ју планину,
0106 „И стигосмо у Голију Турке,
0107 „Ђе стигосмо, кавгу затурисмо.
0108 „Полагано уз Гол’ју планину
0109 „Док догнасмо у Ноздре камене,
0110 „Посјекосмо седам, осам глава;
0111 „Ту ме, брате, дочека бусија,
0112 „Те ми оба брата погинуше.

0113 „Ја се не шћех на њих обзирати,
0114 „До ми оба посјекоше Турци.
0115 „Ја пођерах уз пољану Турке,
0116 „Док дођерах врх Дуге пољане,
0117 „Уз пољану, уз клисуру тврду,
0118 „Још посјекох седам осам глава:
0119 „Више мене не дадоше Турци,
0120 „До ме натраг огњем отискоше.
0121 „Ја се, браћо, низ планину вратих,
0122 „Те укопах два брата од мајке,
0123 „Оба моја брата без индата;
0124 „Па ја одох под Голију кули,
0125 „Кад ја дођох под Голију кули,
0126 „Жестоке ме уватише мисли:
0127 „Шта ћу саде од живота свога?
0128 „Све мислио, на једно смислио,
0129 „Па побјегох Чеву каменоме
0130 „О честиту о Лучину дану:
0131 „Добро сте ме, Марко, дочекали,
0132 „Бијелу ми кулу начинили,
0133 „И лијепо даривали даром;
0134 „И при мене добра срећа била:
0135 „Лијепа се зима намјерила:
0136 „Ја се дигнем, побратиме Марко,
0137 „О Јовању, по Божићу дану,
0138 „И покупим седам, осам друга,
0139 „И заведох чету од приморја,
0140 „Заведем је у Рудине, Марко.
0141 „Те уводих у Рудине овце,
0142 „И ја дођох на једну торину,
0143 „На Торину, на Ћулуповића.
0144 „Ту бијаше хиљада оваца,
0145 „Код оваца два Ћулуповића,
0146 „Код Турака двије каде младе;
0147 „Ја ударих на Ћулуповића,
0148 „И плијених хиљаду оваца,
0149 „И посјекох два Ћулуповића
0150 „И заробих двије каде младе,
0151 „Одведох их Чеву каменоме,
0152 „И одјавих хиљаду оваца.

0153 „Кад сам био кроз Пипера, Марко.
0154 „Виђе мене Никчевић Илија,
0155 „Илија ме Богом братимљаше:
0156 „ „Богом брате, Пецирeп-Лазаре!
0157 „ „Црногорци нека јаве овце,
0158 „ „Ти устави двије каде младе,
0159 „ „Да ми овђе ноћцу преноћимо,
0160 „ „Грађанима књигу оправимо,
0161 „ „Да врнемо двије каде младе,
0162 „ „Да узмемо благо у грађана,
0163 „ „То нам вјери поднијет’ не море,
0164 „ „Што ће нама двије каде младе!” ”
0165 „Ја послушах побратима мога,
0166 „И уставих двије каде младе,
0167 „И уставих овна за вечеру,
0168 „А једног сам њему поклонио;
0169 „Па смо књигу ситну накитили,
0170 „Оправисмо у Никшића града.
0171 „Ђе рекосмо, ту се састадосмо,
0172 „Ми одовду, а Турци одонду:
0173 „Ми извели двије каде младе,
0174 „Турц’ одонду донијеше благо:
0175 „Сто дуката, дв’јести талијера.
0176 „Ми узесмо за кадуне благо.
0177 „Ту сте мене учинили криво:
0178 „Мене дасте стотину дуката,
0179 „Црногорцим двјести талијера.
0180 „И ја дођох Чеву каменоме,
0181 „И ту нађох хиљаду оваца,
0182 „Ту сам с друштвом дијелио овце,
0183 „Дијелио овце и дукате,
0184 „И тебе сам исе учинио,
0185 „Тек ти није вајда побратиме! —
0186 „Ја покупих другу чету малу,
0187 „Па одведох чету уз приморје,
0188 „Кад ево ти седамдесет коња,
0189 „Седамдесет коња и грађана,
0190 „Хоће Турци граду Дубровнику,
0191 „Да ћерају робу свакојаку;
0192 „Ја уводих, и одоше Турци,

0193 „Послах књигу Чеву каменоме,
0194 „Те покупих седамдесет друга,
0195 „Те дочеках од града грађане,
0196 „Те посјекох седамдесет глава,
0197 „И одведох седамдесет коња,
0198 „И узех им робу свакојаку,
0199 „И ја Чеву питомоме дођох,
0200 „И ту сам ти шићар дијелио,
0201 „И тебе сам исе учинио,
0202 „Тек ти није вајда, побратиме! —
0203 „Што ми валиш од Никшића Турке!
0204 „Ја покупих једну чету малу,
0205 „Одведох је ка Никшића граду.
0206 „Кад ја бијах Сливју широкоме,
0207 „Еве ли ти два сина Амзина,
0208 „Силни Турци нађерали рају,
0209 „Она гони кола и волове,
0210 „Да ђерају из Сливља камење,
0211 „А да граде на Никшића кулу.
0212 „Ја уводих два сина Амзина,
0213 „И при мене добра срећа била:
0214 „Њима су се кола поштетила,
0215 „Ту су Турци примркнули били,
0216 „На јадну се нагоњаху рају,
0217 „Ја сам тада њима ударио,
0218 „Те посјекох два сина Амзина,
0219 „И узех им двадесет волова,
0220 „И ја Чеву питомоме дођох,
0221 „И шићар сам дијелио дивно,
0222 „И мене су старјешинство дали,
0223 „И тебе сам исе учинио,
0224 „Тек ти није вајда, побратиме! —
0225 „Што ми валиш од Никшића Турке!
0226 „Што ми валиш Бећу Пелевића!
0227 „Што ми валиш два Бећина сина!
0228 „Ја сам чету покупио малу,
0229 „И доведох ка Никшићу граду,
0230 „По ноћи сам у град улазио,
0231 „Кад ето ти два сина Бећина,
0232 „Силни Турци из каве иђаху;

0233 „Ја сам оба уватио жива,
0234 „Обојици погубио главе,
0235 „Од Турака нико не опази;
0236 „Ја попалих по Никшићу куле,
0237 „Једну ноћцу седамдесет кула,
0238 „И ту сам ти осветио кулу,
0239 „Моју, Марко, под Голијом кулу! —
0240 „Што ми кажеш Бабића Јашара!
0241 „Трипут сам му доходио кули!
0242 „Трећи пут га посјекао жива!
0243 „Ту сам своју вољу испунио!” —
0244 У ријечи, у којој бијаху,
0245 Еве ли ти Рогановић Тура,
0246 Вас се Туро у крв учинио,
0247 Баш од ножа камзе саломио.
0248 Кад је Туро к њима доходио,
0249 Таде њима божу помоћ виче,
0250 А сви су му помоћ приватили;
0251 А Лазар је на ноге скочио,
0252 Те сусрета побратима свога,
0253 „Аирала, побратиме Туро?
0254 „Ђе си био? Шта си задобио?”
0255 А рече му Рогановић Туро:
0256 „Побратиме Пецирен-Лазаре!
0257 „Ја сам, брате, био у Рудине,
0258 „Са мном било седам, осам друга,
0259 „И уводих у Рудине овце,
0260 „И уводих цијеле Рудине
0261 „До торине два Веризовића;
0262 „Ту бијаше Јуса и Авдија,
0263 „Ту ме силни припазише Турци,
0264 „Те ме, брате, нађераше Турци,
0265 „И с дружином мојом раздвојише:
0266 „Ја утекох, оста ми дружина.”
0267 А рече му Пецирен-Лазаре:
0268 „Побратиме, Рогановић Туро!
0269 „Кад си, брате, био у Рудине,
0270 „А бисмо ли плијенили овце?”
0271 А рече му Рогановић Туро:
0272 „А да није Јусе и Авдије,

0273 „Ласно бисмо плијенили овце;
0274 „Осамдесет и осам торина,
0275 „У свакој је по хиљаду брава,
0276 „Томе малу ни есапа нема!
0277 „Ама не да Јуса и Авдија!”
0278 Рече њему Пецирен-Лазаре:
0279 „Побратиме Рогановић Туро!
0280 „Дај да једну покупимо војску,
0281 „Да удримо на Рудине шњоме!”
0282 Опет рече Рогановић Туро:
0283 „А да није Јусе и Авдије
0284 „Ласно бисмо плијенили овце!”
0285 Таде рече Пецирен-Лазаре:
0286 „Побратиме Рогановић Туро!
0287 „Кад ми силну сакупимо војску,
0288 „Ти разређуј у Рудине војску,
0289 „Ја ћу Јуси ићи и Авдији,
0290 „Е ја њима добру згоду знавам!”
0291 А кад зачу Рогановић Туро,
0292 То је Туру врло мило било,
0293 Па овако говораше побру:
0294 „Побратиме Пецирен-Лазаре!
0295 „А ти хајде на Цетиње равно,
0296 „Па с Цетиња на Његуше иди,
0297 „А с Његуша до приморја равна;
0298 „Ти покупи силовиту војску,
0299 „Е су силни у Рудине Турци.”
0300 Кад то зачу Пецирен-Лазаре,
0301 Тад’ је Лазар на ноге скочио,
0302 Поклони се сердарини Марку,
0303 И Марко му био опростио.
0304 И силну су покупили војску;
0305 Једну купи Пецирен Лазаре,
0306 Другу купи Рогановић Туро.
0307 Кад су силну саставили војску,
0308 Три хиљаде избројише војске,
0309 Све Брђана како ватре живе;
0310 Па одоше на Рудине с војском,
0311 Увукоше у Турке хајдуке;
0312 Ама рече Пецирен-Лазаре:

0313 „Дај овако да се раздвојимо:
0314 „А ти хајде на Рудине с војском,
0315 „Ја ћу узет’ неколико војске,
0316 „Теке хоћу изабрат’ дружину,
0317 „Који може стићи и утећи,
0318 „На тијесну мјесту причекати,
0319 „За рањена приватити друга,
0320 „И на оштру ударити ћорду,
0321 „Коме није жао погинути;
0322 „Ја ћу ићи на дно од Рудина,
0323 „Ђе је стража од равна приморја,
0324 „Од приморја и од горе Црне.”
0325 Послуша га Рогановић Туро,
0326 Па му даде изабрано друштво,
0327 Све момака како ватре живе;
0328 И ту су се раздвојили били.
0329 Ама рече Пецирен-Лазаре:
0330 „Побратиме Рогановић Туро!
0331 „Раздвојићеш на четворо војску,
0332 „Те околи цијеле Рудине,
0333 „Па ти хајде мене низ Рудине;
0334 „Оставићу стражу од Никшића,
0335 „Ја ћу ићи Јуси и Авдији,
0336 „Па што да Бог и Богородица,
0337 „Ја ћу тебе, брате, ишчекати!”
0338 Тако су се раздвојили били:
0339 Оде Лазар на дно од Рудина
0340 И са њиме друга шест стотина,
0341 Добру стражу од Никшића тура,
0342 Да не дође хиндат од Никшића,
0343 А он оде Јуси на торину.
0344 Те околи Јусу и Авдију,
0345 То је глава од града Никшића.
0346 И ту су их припазили Турци,
0347 А Лазар им добру згоду знаде.
0348 Мрке им је вашке придражио,
0349 За вашкама потрчаше Турци,
0350 Е се Турци боје од Брђана,
0351 А Лазар им удри на торину,
0352 Те ограби овце и торину.

0353 Каде Јуса виђе и Авдија,
0354 Натраг су се повратили Турци,
0355 Да уграбе овце и торину,
0356 Е виђеше, ђе су Црногорци.
0357 Али прије Лазар уграбио,
0358 Па дочека Јусу и Авдију,
0359 Обојици погубио главе;
0360 И ту Лазар приватио овце.
0361 У то доба Рогановић Туро
0362 Разредио на Рудине војске,
0363 Околише су четири стране;
0364 Црногорци искупљају овце,
0365 А доносе од Турака главе.
0366 Кад су дошли Пецирен-Лазару,
0367 Донијеше три стотине глава.
0368 И при њима добра срећа била,
0369 Нико њима није погинуо,
0370 До отале војске саставише,
0371 Па одоше низ Рудине с малом,
0372 И на тефтер ударише овце,
0373 А силне су овце у Турака:
0374 Седамдесет и седам хиљада,
0375 Одјавише ломној гори Црној,
0376 И здраво су Гори долазили,
0377 И на Чеву дијелише овце,
0378 И Лазару старјешинство дали.
0379 Дивно су се Срби насулили,
0380 И отоле с’ разметнуше војске.

Извор

Вук IV - Сабрана дела Вука Караџића, Српске народне пјесме, издање о стогодишњици смрти Вука Стефановића Караџића 1864-1964 и двестогодишњици његова рођења 1787-1987, Просвета, Београд 1986-1988.

About this digital edition

This e-book comes from the online library Wikisource[1]. This multilingual digital library, built by volunteers, is committed to developing a free accessible collection of publications of every kind: novels, poems, magazines, letters...

We distribute our books for free, starting from works not copyrighted or published under a free license. You are free to use our e-books for any purpose (including commercial exploitation), under the terms of the Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported[2] license or, at your choice, those of the GNU FDL[3].

Wikisource is constantly looking for new members. During the realization of this book, it's possible that we made some errors. You can report them at this page[4].

The following users contributed to this book:

- Bokini

---

1. ↑ https://wikisource.org
2. ↑ https://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0
3. ↑ https://www.gnu.org/copyleft/fdl.html
4. ↑ https://wikisource.org/wiki/Wikisource:Scriptorium